



Часто виникають суперечки: як краще молитися? Апостол відповідає: «Усякою молитвою і благанням в будь-який часу моліться духом».

Є у нас і книга псалмів Давида.

Є й молитва «Отче наш», яку дав Сам Господь.

Є й короткі молитви різних людей, які Господь схвалив і на які відповів.

Наприклад, «Боже, милостивий будь мені грішному» (Лк. 18, 13), або - «Вірую, Господи, поможи моєму невірству" (Мк. 9, 24).

Є у нас і молитовні правила, пов'язані з іменами, наприклад, Василя Великого або Іоанна Златоуста.

Є і древні церковні чинопослідування, є і більш пізні канони й акафісти.

Є, нарешті, загальноприйняті короткі призивання: «Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене, грішного»!

А також - короткі молитовні призивання Божої Матері та інших святих.

Сказавши «усякою молитвою», Апостол не заборонив молитися і своїми словами. Але для православної свідомості властива смиренна готовність вчитися молитві. Всього треба вчитися: і як вести себе в суспільстві, і тим більше - як говорити з Богом, як

до Нього звертатися, за що дякувати і про що просити.

Не дарма ж Господь на прохання учнів навчити їх молитися дав «готову» молитву «Отче наш».

А що стосується протяжності або стислості, то не всякий має таку святу простоту, таку досконалість, щоб вкласти всю душу в просте «Господи, помилуй»! Душа того хто починає молитись ще неналаштована, і протяжні молитви дозволяють детально зачепити кожен куточок душі, пригадати кожен гріх, висловити різні благі рухи серця.

З часом душа змінюється.

Преподобний Амвросій Оптинський в старості на запитання, яке в нього молитовне правило, відповідав: «раніше багато в мене було правил, а тепер - одне: Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного»!

Так що усякою молитвою треба молитися: і протяжною, щоб охопити всі куточки душі, і короткою, намагаючись всю душу зібрати в декілька слів. Головне, - щоб «з повною витривалістю».

І обов'язково з «молитвою за всіх святих», пам'ятаючи, що я не один, але є – ми, вся Церква (Отче наш). І - не тільки словами, але - «духом», щоб молитва виходила з серця.

Можемо молитися і про послаблення в земному житті, і про позбавлення від страждань, в чому Сам Господь подав приклад. Він знав, що прийшов випити Свою Чашу, і все ж молився напередодні: «Отче Мій! Коли можна, нехай обмине ця чаша Мене »!

Але - щоб і ми наші прохання закінчували, як Він: «... втім, не як Я хочу, а як Ти».

І ще важливо при самих старанних молитвах все ж не на себе сподіватися, але на молитви наших братів про нас. І як Апостол Павло завжди і всіх просив: «моліться ... і за мене, щоб дане мені слово – устами моїми відкрито з сміливістю провіщати таємницю Євангелії, ... щоб сміливо проповідував, як мені дано було».

За матеріалами сайту www.mepar.ru